№. 236. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is in het jaar; die van de Courant alleen f 20 die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 15 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 5 OCTOBER.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad nº. 181.) *BESLUIT van den 25sten September 1852, bepalende dat de wet op den waarborg en de belasting der gouden en zilveren werken, in werking zal treden op den eersten Januarij 1853.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantien, van den 23sten September 1852, nº. 126, In- en uitgaande regten;

Gelet op art. 108 der wet van den 18den September 1852 (*Staatsblad* nº. 178), op den waarborg en de belasting der gouden en zilveren werken,

Hebben goedgevonden en verstaan, te bepalen, dat opgemelde wet in werking zal treden op den eersten Januarij 1853.

Onze Minister van Finantien is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

's Gravenhage, den 25sten September 1852.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
Van Bosse.

Uitgegeven den *tweeden* October 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. van Rappard.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Na een voorafgaand vergelijkend examen, is, bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken, benoemd tot opzigter van den Waterstaat in het 5de district (Gelderland) Johan Christoffel Schümm.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN.

Tusschen de Nederlandsche en Keurhessische regeringen is eene overeenkomst gesloten tot wederkeerige uitlevering van boosdoeners, welke door de wederzijdsche gevolmagtigden, op den 28sten September 1852 te Kassel is onderteekend.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Prins-President is den 1sten dezer te Montpellier aangekomen. Op zijnen togt ontvangt hij niet alleen van de Katholieke geestelijkheid hulde en dank, maar ook van Protestantsche geestelijken; zoo heeft hij van de kerkeraden der Gereformeerde gemeenten van Valence, Crest, Die, Dieulefit en La Motte-Chalançon het volgende, door het regeringsblad openbaar gemaakte adres ontvangen: » Monseigneur, twee malen in den loop eener halve eeuw heeft uw geslacht het voorregt gehad aan ons vaderland de uitstekendste diensten te bewijzen. Anderen zullen in den roem van uwen stamvader en in deszelfs weêrglans, die u omstraalt, den God der legerscharen verheerlijken. Wij loven den God der eendragt en des vredes in de verbetering der wetten, in de regeling en gelijke bescherming der onderscheiden eerediensten, in de herstelling der in deze stormachtige dagen zwaar geschokte godsdienst en orde. Het is eene grootsche roeping, Monseigneur, die tot u gekomen is: de gebeden onzer kerkgemeenten en de heilwenschen harer kerkbesturen zullen u bij de vervulling derzelve begeleiden, en de dank des vaderlands zal uwen roem ten top voeren."

Terwijl de reistogt van den President half volbragt was, heeft de minister van binnenlandsche zaken bij eene aanschrijving van den 30sten September de departementsprefecten gelast daarvan gedenkboeken aan te leggen. » De reis van den President — zegt de minister — is eene dier gebeurtenissen, die duurzame sporen in de heugenis en het gemoed des volks moeten achterlaten. Het is op zich zelf eene zoo groote daad, en zij heeft onder zoo ongemeen roemvolle omstandigheden plaats, dat alle daartoe betrekkelijke feiten gewigt en beduidenis hebben. Het is dan ook voor het gouvernement pligt, van dezelve met de angstvalligste naauwkeurigheid aanteekening te houden, en de volledigste bewijsstukken te verzamelen voor eene der schoonste bladzijden onzer historie. Ik noodig u derhalve uit, mij een zoo omstandig mogelijk verslag te zenden van al hetgeen des Presidents bezoek in uw departement betreft. Inzonderheid beveel ik u aan, mij de namen op te geven van de maires, leden van departements- of gemeenteraden, ambtenaren, fabrikanten, kunstenaars, handswerkslieden, landbouwers, uitgediende militairen, kortom van allen zonder uitzondering die de eer van eenigerhande aanraking met den Prins gehad hebben. Het gouvernement stelt er bijzonder belang in, dat de naam van geen enkele dergenen, die een, zij het ook nederig, aandeel aan de gebeurtenissen van dezen glorierijken reistogt genomen hebben, voor de historie verloren ga. Het verlangt dat van al die bewijsstukken, van een voor het echt nationaal gevoel zoo belangwekkenden aard, een volledig zamenstel gevormd worde, hetwelk in elk departement als een der kostbaarste stukken van zijn archief zal bewaard worden."

— Het *Journal de Francfort*, hetwelk soms mededeelingen van de Duitsche bondsoverheden ontvangt en geacht wordt hare denkwijze uit te drukken, behelst in een der jongst verschenen nommers eene beschouwing over het verdrag van 20 November 1815, waarbij Oostenrijk, Groot-Britannie, Pruissen en Rusland zich verbonden hebben, de uitsluiting der Bonaparte's van het hoog gezag in Frankrijk te zullen handhaven, des noods zelfs gewapenderhand. Het besluit dezer beschouwing is: » Dit verdrag blijft verbindend voor het geval dat Frankrijk, wie er ook met het hoog gezag mogt bekleed zijn, trachten mogt de in 1815 vastgestelde grondgebieds-verdeeling en grensregeling willekeurig te veranderen. Doch in het algemeen ligt in dat verdrag, in deszelfs toepassing op den tegenwoordigen staat der zaken, de verpligting niet, de uitsluiting der Bonaparte's te handhaven, ook dan wanneer de verheffing dier familie tot het hoog gezag in Frankrijk een waarborg is, voor zoo veel naar menschelijk inzigt kan worden gezegd, voor het behoud van rust en orde daar te lande en in Duitschland."

BELGIE.

Daar het tegenwoordige ministerie vroeger reeds vijf malen zijn ontslag gevraagd en telkens met of zonder wijziging in deszelfs zamenstelling het bewind weder aanvaard had, waren er thans ook die twijfelden of het nu voor goed zoude aftreden. Doch volgens de jongste tijdingen uit Brussel laat het gedrag der ministers zelve daaromtrent geen twijfel meer bestaan en verlaten zij reeds hun ambtelijk verblijf.

De stemming die over het bestaan van het ministerie beslist heeft, was, gelijk men weet, eene geheime stemming, daar zij eigenlijk tot verkiezing van eenen voorzitter der Kamer van Volksvertegenwoordigers strekte. Evenwel heeft de *Indépendance*, het hoofdorgaan van het ministerie, eene lijst opgemaakt aanwijzende welke leden voor en welke tegen het ministerie of met een oningevuld briefje gestemd hadden; door nadere teregtwijzingen van enkele leden, welke op de lijst verkeerd geplaatst waren, heeft zij meerdere, doch nog niet volledige juistheid en zekerheid erlangd, en is vervolgens door de meeste ministeriele bladen overgenomen. De oppositiebladen zien hierin eene ongehoorde schending van het geheim der stemming, en nog wel door het bewind zelf gepleegd; zij zeggen dat daardoor, strijdig met den geest en de letter der constitutionele instellingen, de waarborg voor de onafhankelijkheid der volksvertegenwoordigers is aangetast. De *Indépendance* antwoordt dat het wel niet met de letter maar geheel met den geest dier verordeningen overeenkomt, daar het hier alleen in schijn eene personele vraag, maar in de daad de beslissing over het regeringsstelsel gold, en dat de openbaarmaking alleen dengenen onaangenaam kan zijn die zich over hunne uitgebragte stem hebben te schamen, en gevoelen in strijd met de bij de kiezers beledene beginselen te hebben gehandeld.

Het Parijsche *Journal des Débats*, hetwelk doorgaans omtrent de Belgische aangelegenheden zeer wel ingelicht is, behelst daarover in zijn nommer van den 2den dezer een artikel van dezen hoofdinhoud: » De tijdingen die wij uit Brussel ontvangen, laten ons nog geheel onzeker omtrent de zamenstelling van het nieuwe ministerie; niemand wordt als daarvoor in aanmerking komende genoemd; en de getalsterkte der partijen in de Kamer van Volksvertegenwoordigers doet voorzien dat deze onzekerheid nog wel eenigen tijd kan aanhouden. Het ministerie Rogier is gevallen voor het kortstondig verbond van een klein onderdeel der liberale partij met de gansche Katholieke partij. Zulk eene vereeniging nu kan ligtelijk een bewind omverwerpen, maar is niet zeer geschikt om een nieuw bewind van eenigen duur te vormen. In den grond zouden de tot het verbond toegetreden liberalen niet op de Katholieke partij kunnen rekenen, zoo de kroon uit hen hare ministers koos. Zij hebben gemeend het kabinet te moeten omverwerpen, maar zij zouden zich wel wachten geheel met hunne partij te breken. In allen gevalle is het niet waarschijnlijk dat in de moeijelijke omstandigheden, waarin Belgie zich zoo inwendig als naar buiten bevindt, de kroon zich aan de tot het verbond toegetreden liberalen wende, die nog geene gelegenheid gehad hebben om van persoonlijke geschiktheid voor het bewind te doen blijken; en te midden der opgerezen moeijelijkheden zou het niet genoeg zijn dat de kamers het nieuwe kabinet ondersteunden; het is ook noodig dat het in het volle bezit zij van het vertrouwen des lands.

» Wat de Katholieke partij aangaat, al hare krachten vereenigende, kan zij in eene vergadering van 108 leden slechts 44 aan hare zijde scharen. Zij is al te klaarblijkelijk in de minderheid, dan dat zij den grondslag voor de vorming van een nieuw bewind zoude kunnen leveren; de Katholieke partij kan niet hopen het gezag in handen te krijgen, en wat men ook zegge, zij streeft er ook niet naar. Zij heeft voor persoonlijke grieven voldoening gezocht; zij heeft een bewijs van hare sterkte als partij willen geven; maar zij weet wel dat zij niet in staat is de

ministerzetels in te nemen; zij weet wel dat de liberalen, die haar ditmaal de hand gereikt hebben, haar zouden verlaten zoodra verscheiden harer leden tot het bewind geroepen wierden, en dat zij een onoverkomelijken hinderpaal zou ontmoeten in de hardnekkig volhoudende en door bekwaamheid veel vermogende schare van de 46 leden die voor den heer Verhaegen hebben gestemd, waarbij men de vijf bij de stemming afwezige leden moet voegen. Eene welgesloten minderheid van 51 leden in eene Kamer van 108, vermag veel, vooral wanneer de meerderheid door eene voorbijgaande aaneensluiting gevormd is uit onderling vijandige bestanddeelen, die zich bij de eerste gelegenheid weder van een scheiden. Doch deze minderheid, hoe sterk ook, is altoos eene minderheid, en dus geen grondslag voor een duurzaam bewind.

» Alzoo schijnt de moeijelijkheid onoverkomelijk. Te Brussel hoort men dan ook in de hoogere kringen twee verschillende gevoelens voorstaan. Eenigen raden aan eene ontbinding der Kamer te beproeven onder den invloed van een voorloopig ministerie, welks kleurloosheid aan het land volle vrijheid zoude laten om zich voor het Katholiek of voor het liberaal regeringsstelsel te verklaren: er dient, zegt men, eene meerderheid te zijn, en tot welke partij die behoore, maakt minder uit; die te verkrijgen, is wel de opschudding en beroering eener algemeene verkiezing waard. Van den anderen kant doet men opmerken dat men niet zeker is van door eene ontbinding der Kamer tot de vorming eener meerderheid te geraken; dat het zoude kunnen gebeuren dat al de beweging der verkiezingen, die in de tegenwoordige omstandigheden bedenkelijker zoude zijn dan wel in gewone tijden, den staat der zaken onveranderd liet, en eene volksvertegenwoordiging opleverde, die evenzeer als de tegenwoordige in elkander opwegende en magteloos makende partijen gesplitst was. Zij die dit laatste gevoelen voorstaan, raden aan, buiten de kamer een ministerie te kiezen van liberalen oorsprong, maar van een verzoenend en gematigd karakter. Het zou, aan geene partij verknocht en in geene politieke worsteling betrokken geweest zijnde, het bewind kunnen opnemen zonder bij de Katholieken te veel beduchtheid en bij de liberalen oppositie te wekken; zoo zoude het politiek terrein althans oogenblikkelijk van hindernissen vrij zijn, en zou het gouvernement de kamers bij de afdoening der openbare aangelegenheden, met terzijdestelling van partijgeschillen, kunnen bepalen.

» Dit laatste gevoelen schijnt tegenwoordig de bovenhand te hebben onder de deskundigen die het meest van het moeijelijke der gesteldheid doordrongen zijn. Zij achten het volstrekt noodig dat de partijen eenen onderlingen wapenstilstand houden tot aan de vereffening der moeijelijkheden, en het door hen voorgestelde middel is huns inziens het eenige dat zonder al te groote bezwaren kan worden te baat genomen. Men weet echter nog niet welk besluit de Kroon zal nemen, maar men heeft vertrouwen op hare beproefde wijsheid en verwacht dat zij dien uitweg zal weten te vinden, die de minste bezwaren oplevert."

— De Londensche *Times* beschouwt de gesteldheid van Belgie meer in verband met den algemeenen staat der zaken in Europa, en betreurt uit dat oogpunt de aftreding van het liberale bewind. Na gezegd te hebben dat het nu gevallen ministerie voor het zelfstandig volksbestaan van Belgie en voor de onafhankelijkheid van het staatsgezag daar te lande waarborgen opleverde die bij deszelfs tegenpartijders niet gevonden worden, vervolgt het blad aldus: » Wij zijn nog onzeker omtrent de zamenstelling van het nieuwe bewind, doch tot welke partij en politieke beginselen het ook moge behooren, wij hopen dat het de onafhankelijkheid en de regten des lands zal handhaven. De Belgische regering heeft als naaste nabuur van een land als Frankrijk, hetwelk eene staatkunde aangenomen heeft, die aanmatigend of vijandig zoude kunnen worden, eene moeijelijke en kiesche rol te vervullen. Verder is Belgie op het Europesche vasteland eene wijkplaats der constitutionele volksvrijheid. Het zou een bejammerenswaardig blijk van zwakheid der constitutionele staatsinrigting zijn, zoo men daar te lande in zoodanig tijdsgewricht den partijgeest liet heerschen boven het algemeen belang en het volksbestaan zelf liet in gevaar brengen door aan eene of andere buitenlandsche mogendheid voorwendselen voor eene tusschenkomst of aanval te verschaffen."

Na de thans in Belgie aanhangige beraadslagingen over de beste inrigting van het krijgswezen tot verzekering van 's lands weerbaarheid te hebben vermeld zegt de *Times*: » Een gewapende inval in Belgie is eene onderneming van veel moeijelijker aard dan zij bij den eersten oogopslag schijnt, en de Belgen hebben getoond dat het hun ernst is al het mogelijke te doen tot handhaving van die onzijdigheid welke de grondslag is en het bolwerk van hun volksbestaan. Dit bovenal geeft hun aanspraak op de deelneming en ondersteuning van Europa, en is eene der omstandigheden die ons hoop op het behoud van den algemeenen vrede doen koesteren. Het mag nimmer worden vergeten dat de staatkundige redenen die Belgie van het Fransche keizerrijk deden losmaken en tot een onzijdigen Staat verheffen, nog bestaan evenzeer als vroeger. Het bezit van Belgie door eene of andere der groote mogendheden van Europa zoude een doorgaand gevaar voor den vrede, een geducht middel tot aantasting van naburige landen zijn. In het bezit van Belgie zelf is de gansche linie der Belgische vestingen onschadelijk, daar zij alleen tot beveiliging van deszelfs onzijdigheid dient. Doch het is niet om den wille van Belgie alleen, dat die onzijdigheid door het gemeen overleg van Europa vastgesteld is: het is omdat elke aantasting der grenzen van Belgie eigenlijk een aanval is op hetgeen daarachter ligt, en omdat de bezetting van Belgie, door eene of andere mogendheid, de eerste schrede zoude zijn tot overheering en onderwerping van Europa."

— De *Indépendance* zegt, na zorgvuldig ingewonnen inlichtingen den uitslag van den oogst in Belgie aldus te kunnen opgeven: Tarwe, een gewone oogst; rogge, twee derden van een vol gewas; garst, een gewone oogst: haver, een vol gewas; aardappelen, een gemiddelde oogst in vergelijking met 1851; hooi en voedergewassen, een vol gewas; koolzaad, een gemiddelde oogst; vlas, eene meer dan gewone opbrengst.

— Uit Brugge wordt gemeld dat weder een bij het Fransch gouvernement verdacht persoon, de heer Lagrange, lid der Bergpartij in de Fransche Wetgevende Vergadering, op last der Belgische regering Brugge en Belgie verlaten heeft.

DUITSCHLAND.

Het door de Staten der Darmstadter coalitie te München vastgestelde antwoord op de Pruissische verklaring van 30 Augustus jl. is thans door Berlijnsche bladen medegedeeld. Voor zoover die mededeeling juist is, ademt dat stuk geenszins, gelijk vroeger beweerd werd, een verzoenenden geest; daarbij wordt bepaaldelijk de voorafgaande sluiting van een tol- en handelsverdrag met Oostenrijk als een waarborg voorgesteld, zonder welken de bedoelde regeringen niet kunnen overgaan tot het sluiten van verdragen over de vernieuwing en uitbreiding van de Tolvereeniging, terwijl zij tevens verklaren het niet met hunne overtuiging te kunnen overeenbrengen om een eventueel verdrag tot voortzetting der Tolvereeniging voor het door Pruissen en Hannover verlangde tijdvak van 12 jaren aan te gaan, vermits daardoor voor al dien tijd de mogelijkheid zou zijn afgesneden om met volkomen vrijheid over het tot stand brengen eener algemeene, ook Oostenrijk omvattende, tolvereeniging te handelen.

Het bekend worden van dit antwoord heeft de afbreking der onderhandelingen met de bedoelde regeringen in de tolconferentie ten gevolge gehad. Naar uit Berlijn gemeld wordt, zou de Beijersche gevolmagtigde bij de tolconferentie zich den 28sten September aan den voorzitter derzelve (den Pruissischen commissaris von Pommer-Esche) gerigt, en hem uit naam der overige gevolmagtigden van de coalitie (met uitzondering van dien van Baden, die nog geene instructien ontvangen had) verzocht hebben eene zitting der conferentie te beleggen, ten einde het antwoord op de Pruissische verklaring van 30 Augustus te kunnen indienen. De heer von Pommer-Esche had hierop geantwoord, dat aan dat verzoek tot zijn leedwezen niet meer kon voldaan worden, beroepende hij zich te dien aanzien op eene depêche, die den vorigen dag (27 September) door de Pruissische regering aan hare gezanten bij de Staten der Tolvereeniging was toegezonden.

Die depêche, welke door het Pruissische regeringsblad wordt openbaar gemaakt, is van den volgenden inhoud:

» In de verklaring welke van de zijde van Pruissen in de zitting der tolconferentie van 30 Augustus jl. werd gedaan, is de noodzakelijkheid betoogd, om de quaestie aangaande den omvang dien de Tolvereeniging in het vervolg zou hebben, in tijds definitief te beslissen; en in verband daarmede is de hoop uitgedrukt, dat in eene in de eerste helft van September te houden zitting het verlangde antwoord omtrent een gemeenschappelijken grondslag der onderhandelingen zou worden gegeven; bij ontstentenis waarvan men dezerzijds niet in verdere onderhandelingen met de gemeenlijke leden des Tolverbonds zou kunnen treden.

» Toen wij die hoop te kennen gaven, dachten wij ons verzekerd te mogen houden dat men daarmede algemeen zoude instemmen, te meer daar wij overtuigd waren dat men algemeen zou erkennen, dat het volstrekt noodzakelijk was een eind te maken aan eene onzekerheid die een onmiskenbaar nadeeligen invloed op alle betrekkingen uitoefenen moet, en waarvan het algemeene belang de spoedigst mogelijke wegneming moet vorderen. Tot ons opregt leedwezen hebben wij echter tot heden van de regering van . . . . . de verklaring nog niet ontvangen dat zij er in toestemt dat de onderhandelingen met Oostenrijk over een tol- en handelsverdrag eerst na het tot stand komen van een verdrag over de vernieuwing en uitbreiding der Tolvereeniging geopend worden.

» Wij bevinden ons dus niet in de mogelijkheid de handelingen der tolconferentie met de gezamenlijke leden der Tolvereeniging te vervolgen, en hebben dus die handelingen alleen met die Staten hervat, welke zich reeds aan onze verklaring van 30 Augustus dezes jaars hebben aangesloten.

» Intusschen zullen wij — bezield door den wensch om, gelijk tot hiertoe ook verder alles te doen, wat tot bevordering en bereiking van het doel (de vernieuwing der Tolvereeniging onder aansluiting van den Steuerverein) mogelijk, en met de algemeene belangen zoowel als met die van ons eigen land bestaanbaar is — geen zwarigheid maken om (zoolang dit, wat den tijd betreft, voegzaam kan geschieden) ook met de regering van . . . . . . weder in onderhandeling te treden, voor zoover zij ons door eene toestemmende verklaring omtrent het bovenvermelde punt daartoe in staat zal gesteld hebben. Ik zal gaarne bereid zijn zulk eene verklaring in ontvang te nemen, en verzoek u daarvan aan de regering van . . . . . kennis te geven, alsmede, zoo zulk verlangd wordt, een afschrift van de tegenwoordige depêche mede te deelen.

» MANTEUFFEL."

Ter aantooning van het verband, waarin deze depêche tot den geheelen loop der onderwerpelijke zaak staat, treedt de half-officiele *Preussische Zeitung* in een zeer breedvoerig betoog, waarvan het volgende een uittreksel is:

Een jaar is verloopen sedert het verdrag van 7 September 1851, betrekkelijk de zamensmelting van het Tolverbond en den Steuerverein, gesloten werd. Uit den inhoud van dat verdrag bleek dat Pruissen bij het sluiten daarvan, uit geen ander oogpunt had gehandeld, dan bij het sluiten der vroegere tolvereenigings-verdragen. Een bijzonder politiek doel had dit verdrag niet. Door hetzelve, eerst nadat het tot stand gebragt was, aan zijne bondgenooten voor te leggen, was het geenszins de bedoeling van Pruissen een zedelijken dwang jegens deze te willen uitoefenen; dit bleek ten overvloede uit de door Pruissen gedane opzegging van de tolvereenigings-verdragen en de daaraan gepaarde uitnoodiging tot het houden van gemeenschappelijke beraadslagingen en onderhandelingen over voortzetting en uitbreiding der vereeniging. De noodzakelijkheid om de toetreding der overige Staten van den Steuerverein tot het verdrag van September te verwerven, en om hetzelve aan de goedkeuring der vertegenwoordigende vergaderingen van de betrokken Staten te onderwerpen, moest leiden tot eene vertraging van de opening dier onderhandelingen, welke waarschijnlijk, zoo zij destijds terstond onder gunstiger omstandigheden dan later, aangevangen waren, spoediger tot een algemeen bevredigend resultaat geleid zouden hebben.

Middelerwijl werd door Oostenrijk eene uitnoodiging aan de gezamenlijke Duitsche Bondsstaten gerigt, om te Weenen gemeenschappelijke beraadslagingen te houden over een tol- en handelsverdrag tusschen die Staten en Oostenrijk. De Pruissische regering kon aan deze beraadslagingen geen deel nemen. Opregt gaf zij aan het Weener kabinet de hoop te kennen, dat tusschen Oostenrijk en de op nieuwe grondslagen gevestigde Tolvereeniging eene alle betrekkingen van handel en verkeer regelende overeenkomst tot stand zoude kunnen komen, maar even onbewimpeld verklaarde zij, dat zij in onderhandelingen daarover dan eerst zou kunnen treden, wanneer de reeds voorbereide nieuwe organisatie der Tolvereeniging voltooid zou wezen. Zij gaf tevens aan hare bondgenooten kennis, dat zij van dit door haar ingenomen standpunt niet zou afwijken. Voor het overige trachtte zij geenerlei invloed uit te oefenen op het besluit, hetwelk die regeringen ten aanzien van de uitnoodiging naar Weenen mogten nemen.

Den 4den Januarij werden de Weener-conferentien geopend en in de openingsrede van den vorst von Schwarzenberg werd de handhaving en verdere ontwikkeling van het bestaande als doel der pogingen van Oos-

lijk voorgesteld. Inmiddels werd de Pruissische regering door de regering van Oldenburg en Brunswijk en de goedkeuring van het September-verdrag door de Hannoversche en Pruissische kamers in staat gesteld om aan de leden der Tolvereeniging een bepaald tijdstip voor de opening der conferentie te Berlijn voor te stellen, waarbij zij gelijktijdig in hare circulaire van 6 Maart op nieuw herinnerde, dat het hare bedoeling was de onderhandelingen met Oostenrijk niet te beginnen, dan nadat de Tolvereeniging in hare nieuwe gedaante bepaald gevestigd zou wezen. Eene afbreking der Weener conferentien werd bij deze uitnoodiging niet beoogd; zij hadden ongestoord voortgang tot dat in Maart de openbaarmaking van een ontwerp-slotprotocol het kort aanstaande einde der beraadslagingen voorspelde, hetwelk den 20sten April plaats vond. De sluitingsrede van den Oostenrijkschen minister van buitenlandsche zaken duidde in vrij scherpe trekken de taak aan, aan welker vervulling de tot het slot-protocol toegetreden regeringen zich bij voorkeur op de Berlijnsche tolconferentie zouden hebben te wijden. Die regeringen namen tegenover Oostenrijk verbindende verpligtingen op zich, terwijl Oostenrijk de verbindende kracht van hare eigene verklaring tot eenen door haar zelve voorgeschreven termijn beperkte. Zij beschouwde zich namelijk alleen zoo lang voor gebonden, als de verdragen over de vernieuwing der tolvereeniging niet zouden gesloten zijn.

» Onder zulke omstandigheden, — dus vervolgt het half-officiele Pruissische blad — werd te Berlijn de conferentie geopend, die bijeengeroepen was met het doel om tot het sluiten dier verdragen te geraken. Met opregtheid heette de Pruissische regering de gezamenlijke gevolmagtigden welkom, als medearbeiders aan die taak. Wel verre van eenigen aan dat doel niet beantwoordenden eisch aan hen te doen, vergenoegde de Pruissische regering zich met te vragen dat de gevolmagtigden haar met dezelfde opregtheid zouden te gemoet komen. Maar reeds bij het begin der zittingen bleek, dat niet al de commissarissen zich op het standpunt plaatsten, van waar alleen het voorgestelde doel bereikt kon worden. Een deel hunner had in last bovenal de verpligtingen te behartigen, die hunne regeringen te Weenen jegens Oostenrijk op zich genomen hadden. De daar vastgestelde ontwerpen van een tol- en handelsverdrag en van een tolvereenigingsverdrag werden aan de Pruissische regering medegedeeld; andere te Weenen ontworpen verdragen, waartoe de Darmstadter afspraken betrekking hebben, bleven aan de kennis der Pruissische regering onttrokken. Zij miskende geenszins, dat het haar gedane voorstel om de Oostenrijksche ontwerpen en die betreffende het Septemberverdrag gelijktijdig te behandelen, wanneer zij zich daarin begaf, alvorens de onderhandelingen waartoe de conferentie bijeengeroepen was, eene voldoende uitkomst hadden opgeleverd, aan den gang dier onderhandelingen eene rigting moest geven, waardoor niet alleen het doel derzelve — de vernieuwing der tolvereeniging op uitgebreideren grondslag — verijdeld, maar ook Pruissen in onafzienbare moeijelijkheden verwikkeld, en in allen geval zijn regt om zijn eigen weg te bepalen en te volgen veeleins beperkt zou zijn geworden. Alleen dat regt deed de Pruissische regering gelden, wanneer zij op haar, door eene innerlijke noodzakelijkheid voorgeschreven, standpunt volhardde. Van haren kant legde zij het Septemberverdrag aan de overige regeringen niet — gelijk sommige voorwendden — als een *sic volo, sic jubeo* voor, maar als een onderwerp van vrije beraadslaging. In geene der van Pruissen uitgegane verklaringen is zelfs het minste blijk van eene stemming te erkennen, welke bij de strekking der Darmstadter verdragen, bij den toon van zoo vele ministeriele organen, geenszins onnatuurlijk zou geweest zijn.

» Toen de conferentie — na eene door dezen loop der onderhandelingen geregtvaardigde schorsing der zittingen — den 21sten Augustus weder bijeenkwam, scheen men nader tot het punt te komen, waarop men zich met elkander zou kunnen verstaan. Wel werd in de verklaring van 21 Augustus geen bevredigend antwoord gegeven op de beide punten, zonder welker beslissende afdoening Pruissen den 20sten Julij verklaard had de onderhandelingen niet te kunnen hervatten — maar de Pruissische regering meende toch, de quaestie aangaande het Septemberverdrag thans als in een voldoenden geest beslist te mogen beschouwen. Van haren kant gaf zij, op de haar voorgelegde vraag betrekkelijk het Weener ontwerp van een handels- en tolverdrag, onbewimpeld inlichtingen die ook op vroegere afspraken betrekking hadden. Toen zij daarentegen op nieuw haren wensch ontvouwde, om door een voldoend antwoord betreffende de onverwijlde sluiting der nieuwe tolvereenigings-verdragen in staat gesteld te worden tot het spoedig, en uiterlijk in de eerste helft van September hervatten der onderhandelingen met de gezamenlijke leden dier vereeniging, had zij zich in de uitdrukkelijke toestemming van Hannover, Oldenburg, Brunswijk en de regeringen van het Thuringer verbond te verheugen.

» De zoo billijke verwachting der Pruissische regering werd ongelukkig niet vervuld. In de op den laatsten dag der eerste helft van September bepaalde zitting verklaarden de commissarissen van die regeringen, wier toestemmend antwoord nog te gemoet werd gezien, dat zij zich zonder instructie bevonden. Uit aanmerking van de dringende noodzakelijkheid, om ten aanzien van den omvang, dien de vereeniging in het vervolg zou hebben, ten spoedigste tot een besluit te komen, schoot dus niets anders over, dan de onderhandelingen voorloopig alleen met de commissarissen van die regeringen voort te zetten, welke met de Pruissische verklaring van 30 Augustus ingestemd hadden. Eene voortzetting der onderhandelingen met de overige zou blijkbaar niet tot het gewenschte resultaat geleid hebben, en de inmiddels openbaar geworden te München opgemaakte verklaring levert ten overvloede het bewijs, dat men daardoor zelfs geen enkelen stap nader bij het doel zoude gekomen zijn.

» Om echter elke verkeerde uitlegging harer handelwijs te voorkomen en voor de gezamenlijke leden der Tolvereeniging den weg ter gemeenschappelijke beraadslaging open te houden, heeft de Pruissische regering, na nog tot den 27sten September gewacht te hebben, op dien dag de in de openbaar gemaakte depêche vervatte verklaring aan die kabinetten gerigt, wier antwoord zij tot dusverre te vergeefs had te gemoet gezien. Zij heeft zich daarin bereid verklaard met dezelve, ook na het afbreken der tot hiertoe gehouden conferentien, weder in onderhandelingen te treden, *voor zooverre* zij daartoe in staat gesteld zou worden door eene *toestemmende* verklaring op dit punt, dat de onderhandelingen met Oostenrijk over een tol- en handelsverdrag eerst na het sluiten van het verdrag over vernieuwing en uitbreiding der Tolvereeniging zullen geopend worden.

» Terwijl wij dit overzigt besluiten, wachten wij in kalme maar ernstige stemming af, wat de toekomst zal opleveren. Het tot hiertoe bestaande verbond, hetwelk Pruissen met de groote meerderheid der Duitsche Staten tot een gemeenschappelijk tol- en handelsgebied vereenigde, berustte op den grondslag van gelijksoortige materiele belangen. De voorwaarden der duurzaamheid van dat verbond waren gelegen in den geest van wederkeerig vertrouwen en opregte eendragt, die alle leden der vereeniging bezielde. Pruissen had zich ten taak gesteld, het bestaande gebouw op de gegeven grondslagen uit te breiden. Geschraagd door het bewustzijn van zijne verpligtingen getrouw vervuld te hebben, mogt het zich wel geregtigd achten om op de toestemming zijner bondgenooten tot de uitbreiding van het verbond te rekenen."

ITALIE.

Men herinnert zich dat de Napelsche regering ten vorigen jare hare onderdanen verbood aan de Londensche wereld-tentoonstelling deel te nemen. Thans behelst het Napelsche regeringsblad een Koninklijk besluit, bepalende dat in het volgende jaar te Napels eene tentoonstelling zal gehouden worden van producten der nijverheid, kunsten en landbouw van de op het vasteland gelegen provincien des Rijks, en dat zij den 30sten Mei, 's Konings verjaardag, zal worden geopend.

ENGELAND.

De nieuwe gezant der Vereenigde Staten bij het Londensche kabinet, de heer Ingersoll, is te Liverpool aan land gestapt, en heeft aldaar; gelijk het ministeriele Londensche avondblad berigt, aan eene bezending uit den kamer van koophandel te Manchester gezegd dat hij bij zijn vertrek uit New-York van den minister voor de buitenlandsche zaken der Unie de verklaring had ontvangen: » dat het geschil over de visscherijen geene moeijelijkheden tusschen de Vereenigde Staten en Engeland zoude of konde te weeg brengen."

Ook omtrent de onder de bevolking in de Vereenigde Staten bestaande plannen ten opzigte der Spaansche kolonie Cuba zijn de jongste in Engeland ontvangen tijdingen minder zorgbarend. De Londensche *Times* zelf zegt nu, dat volgens zijne eigene berigten veel overdrijving is in hetgeen de Noord-Amerikaansche bladen van de politieke gesteldheid van Cuba hebben berigt.

— De jongste tijdingen uit Indie, van het laatst der maand Augustus, behelzen geen nieuws van eenig belang, dan dat de Britsche troepen in Birmah binnen kort de stad Prome zouden innemen en bezet houden. Men herinnert zich dat deze binnenstad onlangs door Britsche troepen, die eenen verkenningstogt deden, met onverwachte gemakkelijkheid ingenomen werd maar toen niet bezet gehouden konde worden.

— Uit eene thans openbaar gemaakte officiele opgave blijkt dat door de armbesturen in de onderscheidene graafschappen van Engeland in 1850 onderstand verleend is aan 289,960 behoeftigen in-, en 1,519,348 buiten het werkhuis, en in 1851 aan 276,395 in-, en 1,313,934 buiten hetzelve.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 2 October: 3 pcts. renten fr. 78.30; idem $4^1/_2$ pct. 104.00.
Londen 2 October: 3 pcts. gecons. $99^7/_8$, 100; Nederl. werkelijke schuld $2^1/_2$ pcts. —; idem 4 pcts. —.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 4den October* 1852.

Zaturdag jl., den 2den dezer, heeft een hevige storm over het geheele zuiderdeel van ons land gewoed, en op vele plaatsen schade aan gebouwen en vele gewassen alsmede hier en daar persoonlijke ongelukken veroorzaakt. Door het vergaan van een veerschip tusschen Zierikzee en Bergen op Zoom zijn, ondanks de ijverige pogingen tot redding, verscheiden menschen verdronken. Ook voor de Willemstad is een vaartuig met de zes zich daarop bevindende personen verongelukt.

Jl. Vrijdag namiddag is van de Engelsche kust de eerste steurharing door eene der pinken van den heer A. Mos, schipper Pieter Mos, te Scheveningen aangebragt. De lading was groot 41,000 stuks, en de haring heeft gegolden f 45 de duizend. Deze pink was eene der drie pinken, die op den 17den der verleden maand van de vloot het eerst vertrokken zijn.

DRUKFEIL.

In de redevoering van den heer *Minister van Binnenlandsche Zaken*, voorkomende op bladz. 403 BIJBLAD II (zitting 29 September), staat, aldaar 1ste kolom, 18den regel van onderen: » *is* het begrip"; lees: »*in* het begrip".

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Gelderland*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 15den October 1852, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Minister van Staat, Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat, in het Vijfde District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Arnhem, worden Aanbesteed:

Het leggen eener Bleeslaag en het opmaken van het Pakwerk aan den Linker Waaloever voor de verzinking van den Erlecomsche Dam in de provincie Gelderland.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van Waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de Besteding de noodige Aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Conrad en den Ingenieur Waldorp, te Arnhem.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN.

*** Op den 18den October 1852 zal, bij Inschrijving, werden Aanbesteed de Leverantie van den Turf, de Haardkolen en het Brandhout, benoodigd voor de dienst van het Departement van Buitenlandsche Zaken, gedurende het jaar 1853, een en ander overeenkomstig de Voorwaarden, welke van heden af ter lezing liggen in het gebouw van gemeld Departement; zullende de Inschrijvingen voor die Aanbesteding aldaar moeten zijn ingediend vóór of op gemelden dag, des middags ten 12 ure.

's Gravenhage, den 2den October 1852.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN SONSBEECK.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De gewone Audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag aanstaande den 8sten dezer geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 1sten October 1852.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt nader ter kennis van Zeevarenden en verdere belanghebbenden, dat het op den vuurtoren van *Westkapelle* aangebragte *Catadioptrieke licht van den 1sten rang* des avonds van den *1sten Julij* jl. is ontstoken.

Dit verbeterde stilstaand licht is gelegen op 51° 31′ 45″ Noorderbreedte en 3° 27′ 3″ lengte b/o *Greenwich*. Het is 44 Ned. ellen boven gewoon hoog water verheven en verlicht eenen boog des horizons van 257°, namelijk: van 21° beoosten het Noorden, door het Noorden, Westen en Zuiden, tot het Z. O. t. O., voor zooverre het gezigt van het licht op de *Schelde* niet door hooge duinen benomen wordt.

Door gedane waarnemingen ter hoogte van het dek eens Loodskotters, is alsnu gebleken, dat het licht van Westkapelle in peiling Z. Z. O. en ter zelfder tijd het *draailicht van Schouwen* Z. O. t. O. 1/4 O. peilende, in eene diepte van 16 vadem water uit het gezigt verloren werd of onderging; zijnde dit een afstand van 5 Duitsche Zeemijlen.

De waarnemingen voortzettende aan boord van den Loodskotter, is op 4 ellen boven het dek, in het tuig (het oog nagenoeg 7 ellen boven den waterspiegel verheven), het licht van *Westkapelle* in peiling Z. Z. O. en het *draaivuur van Schouwen*, van het dek, nog in het gezigt in het Z. O. 1/2 O., in de diepte van 17 vadem, eerstgemeld licht uit het gezigt verloren of ondergegaan.

Het licht van *Westkapelle* is alzoo, op de opgegeven hoogte in het tuig, ruim 5 mijlen ver zigtbaar geweest.

Met gelegenheid van goed vurenzigt, is al verder door waarnemingen met het tonnenleggers-vaartuig (tot dat einde van *Brouwershaven* naar buiten gezonden) gebleken, dat in de strekking van de geleidemerken van *Noord-Schouwen* naar Zee zeilende, helder zigt verkregen is van het verbeterd kustlicht van *Westkapelle* op de scheidingslijn van licht en duister, in peiling in het Z. Z. W., loodende de diepte van 12 vadem water. Ter zelfder tijd was het *draailicht van Schouwen* in peiling Z. O. t. O. en de staande vuren van *Renesse* O. Z. O., zijnde dit op 3 mijlen afstand van het groote vuur van *Noord-Schouwen*.

Het vuur van *Westkapelle* is alzoo, in zijnen verbeterden toestand, zelfs bij gewoon vurenzigt, allezins dienstig geworden tot het aandoen van *het Zeegat van Brouwershaven*; het is gebleken, bij het naderen van den *Banjaard*, te verduisteren, zoodra men het westelijker dan Z. Z. W. verkrijgt, in de strekking midden door de zoogenaamde *Kil van Banjaard*, dat is: tusschen de *Steenbank* en *Banjaard*.

De peilingen, hierin voorkomende, zijn alle miswijzend.

's Gravenhage, den 20sten Julij 1852.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat de werkzaamheden tot de opstelling en gereedmaking ter ontsteking van den Nieuwen Catadioptrieken Lichttoestel van den 1sten rang op den Vuurtoren van *Westkapelle*, waarschijnlijk zullen afloopen tusschen den 25sten en 30sten dezer maand, en dat alzoo het tegenwoordig op dien toren brandende *kleine* of *Hulplicht vermoedelijk* zal kunnen worden gebluscht en het kapitale *Nieuwe Katadioptrieke Licht* ontstoken, met den 1sten Julij aanstaande; waaromtrent evenwel alvorens, als vervolg op dit *voorloopig* berigt, nog nadere en bepaalde aankondiging in de *Nederlandsche Staats-courant* zal worden gedaan.

's Gravenhage, den 18den Junij 1852.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur aan den Helder zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

Het maken van Zes Cellen tot eenzame opsluiting in het Oostelijk Frontgebouw te Medemblik.

Deze Aanbesteding zal geschieden op Donderdag den 14den October 1852, des voormiddags ten elf ure, in het Locaal Tivoli aan den Helder, alwaar van den 7den October het Bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur aan den Helder, en bij den Opzigter over 's Rijks Gebouwen te Medemblik.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

OPENBARE AANBESTEDING.

Burgemeester en Wethouders van Edam, daartoe door den Gemeenteraad gemagtigd, zijn voornemens om op Woensdag den 3den November 1852, des namiddags ten een ure, op het Raadhuis aldaar aan te besteden:

Het meerendeels Vernieuwen en verder Herstellen der Stads Bestrating, met de levering der benoodigde Keijen uit de Groeve van Ath, Waalmoppen, Friesche Straatklinkers enz.

De Bestekken liggen ter lezing: te Amsterdam, in de Nieuwe Stadsherberg en in het Vosje; te Haarlem, in de Kroon en het Noordhollandsche Koffijhuis; te Alkmaar, in den Toelast en den Rooden Leeuw; te Hoorn, in den Doelen; te Nieuwe Diep, bij Ihnen; te Enkhuizen en Medemblik, in den Valk; te Purmerende, in de Roskam; te Monnikkendam, in den Doelen; te Zaandam, in den Otter; te Buiksloot bij Vuijck; te Sliedrecht, in het Regthuis; te Hardinxveld, in de Dorpsherberg; te [illegible] in de Logementen.

De aanwijzing in loco zal plaats hebben op Dingsdag den 2den November 1852, des voormiddags ten 10 ure, terwijl inmiddels informatien zijn te bekomen bij den Heer W. A. Scholte, Architect te Purmerende, en den Stads-Architect P. Veen Lz.

Edam, den 30sten September 1852.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
G. J. VERSTEEGH.
Ter ordonnantie van dezelven,
J. DE BRUINE *Johz.*

*** Burgemeester en Wethouders van Bergen op Zoom brengen bij deze ter algemeene kennis, dat de gewone Najaarsmarkt binnen deze Gemeente zal aanvangen met Maandag den 18den en eindigen met Zaturdag den 31sten October 1852; — dat alle verzoeken om standplaatsen, met vrachtvrije brieven, aan den Heer Commissaris van Politie behooren te worden gerigt; en dat geene Hazardspelers of Bedelaars zullen worden toegelaten.

Bergen op Zoom, den 1sten October 1852.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
P. VAN HASSELT.
De Secretaris,
J. L. LA FONTIJN.

AANBESTEDING GRINDWEG.

Burgemeester en Wethouders van Woudrichem zullen, als daartoe gemagtigd, onder nadere goedkeuring, op Donderdag 14 October 's middags 12 ure, op het Raadhuis, in het openbaar aanbesteden: het Leggen en Begrinden van eenen Weg van af deze Gemeente op den Provincialen Grindweg van Heusden naar Werkendam, met eenen zijtak op Almkerk, ter gezamenlijke lengte van 8350 el, benevens het éénjarig onderhoud van dien weg.

De Voorwaarden liggen ter lezing op het Raadhuis en bij Jacobus Spronk in den Gekroonden Zalm te Woudrichem, zullende de aanwijzing geschieden op Zaturdag 9 October, te beginnen te Woudrichem 's voormiddags 9 ure.

Woudrichem, 29 September 1852.

Burgemeester en Wethouders van Woudrichem,
Mr. HANEDOES.
Ter ordonnantie van dezelven,
De Secretaris,
VERMEULEN LAMMERS.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

BEKENDMAKING.

De Procureur-Generaal bij het Provinciaal Geregtshof in Overijssel;

Brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat, naar aanleiding van Art. 11 der Wet van den 9den Julij 1842, n°. 20, in overleg met de medeleden der daartoe uit den Hove benoemde Commissie, door gemelde Commissie de tijd tot het afnemen van het Examen van Adspiranten voor het Notarisambt wordt bepaald op Woensdag den 17den November 1852, des voormiddags ten tien ure, en zoo noodig op één of meer volgende dagen, in de Raadkamer van het Provinciaal Geregtshof in Overijssel, binnen de stad Zwolle.

Wordende de belanghebbenden herinnerd, om zich tijdig ten voorschreven einde bij de Commissie met een verzoekschrift aan te melden, en daarbij over te leggen de noodige bescheiden, overeenkomstig Art. 13 der evengemelde Wet.

Zwolle, den 1sten October 1852.

De Procureur-Generaal voornoemd,
P. M. VAN GOENS.

*** Bij Acte van den 2den October 1852, is, te rekenen van dien dag, Ontbonden de Vennootschap, onder de Firma *Sander & Liefrinck* bestaande tusschen *Hendrik Coenraad Leonard van Wesel Sander* en *Theodorus Johannes Frans Adam Liefrinck*, Fabrikanten te Leyderdorp, voor het Fabricaat van Lakken, Vernissen, Politoeren, benevens den Handel in Verwwaren enz.

*** De Bekende en Onbekende Schuldeischers in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van wijlen *Geertje Kasteleijn*, weduwe *Cornelis de Jonge*, gewoond hebbende en overleden te Ooltgensplaat, worden bij deze opgeroepen om van den 13den tot den 16den October 1852, ten Kantore van den Notaris *A. van Weel* Dz. te Ooltgensplaat, visie te nemen der Rekening en Verantwoording derzelve Nalatenschap; — zullende op den 18den dier maand, indien er geen verzet plaats heeft, worden overgegaan tot Uitbetaling, voor zooverre het saldo der Nalatenschap zal kunnen strekken.

PROVINCE D'ANVERS.

SERVICE SPÉCIAL DU CANAL DE JONCTION DE LA MEUSE A L'ESCAUT.

Adjudication Publique.

Le Gouverneur de la Province

Fait connaître que le Vendredi 15 Octobre prochain, à midi, il sera procédé à l'hôtel du Gouvernement Provincial d'Anvers, à l'adjudication publique des travaux de construction de la troisième et dernière section du Canal de Jonction de la Meuse à l'Escaut, comprise entre Hérenthals et Anvers. L'estimation de ces travaux comporte une somme de 3,361,400 francs.

L'Adjudication aura lieu sur soumissions, en présence de Mr. l'Ingénieur en Chef Directeur Kümmer, chargé du service spécial du Canal. Elle ne sera définitive qu'après l'approbation de M. le Ministre des Travaux Publics.

Les plans, devis et cahier des charges sont déposés à la première division des bureaux du Gouvernement Provincial, où l'on pourra en prendre communication tous les jours non fériés, de 10 heures du matin à 3 heures de relevé. On pourra aussi consulter des documens dans les bureaux de Mr. l'Ingénieur en Chef Kümmer et dans ceux de Mr. l'Ingénieur Lebens, à Anvers.

Anvers, le 24 Septembre 1852.

Le Gouverneur de la Province,
T. TEICHMANN.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.